Συντάχθηκε απο τον/την Ειρήνη Λεονάρδου
Σάββατο, 29 Νοεμβρίου 2008 20:00

Τα ζώ α έχουν αισθητήρια όργανα που αντιδρούν σε ερεθίσματα τα οποία οι άνθρωποι δεν μπορούν να αντιληφθούν. Για παράδειγμα, μερικά πουλιά ακούν υπόηχους-θορύβους σε υπερβολικά χαμηλές συχνότητες που δεν πιάνει το ανθρώ πινο αυτί. Άλλα έχουν την ικανότητα εντοπισμού της υπέρυθρης ακτινοβολίας, όπως άλλωστε και τα αιλουροειδή. Αυτή η ικανότητά τους είναι που τα βοηθά να εντοπίζουν τα θηράματα τους τη νύχτα. Οι θαλάσσιες χελώ νες ταξιδεύουν χιλιάδες χιλιόμετρα προκειμένου να επιστρέψουν στον τόπο που γεννήθηκαν, ώ στε να εναποθέσουν κι αυτές με τη σειρά τους τα δικά τους αυγά, ανιχνεύοντας τα γήινα μαγνητικά πεδία. Με τον ίδιο τρόπο προσανατολίζονται πιθανόν και τα αποδημητικά πουλιά. Όμως αυτές δεν είναι και οι μόνες ικανότητες των ζώ ων που σπάνια γίνονται αντιληπτές από τον μέσο όρο του κοινού ανθρώ που.

Η ιδέα μιας παλλόμενης ενεργειακής θάλασσας που περιβάλλει τα πάντα, δεν είναι καινούργια. Παρόλα τα διαφορετικά ονόματα, φαίνεται ότι υπάρχει γενική ομοφωνία ως προς τις ιδιότητες αυτής της ενέργειας. Τα τέσσερα στοιχεία, πυρ, γη, αέρας και νερό, είναι παγκόσμιες ενέργειες που περιγράφονται στις φιλοσοφικές παραδόσεις πολλών πολιτισμών. Σ' αυτά τα τέσσερα στοιχεία οι αρχαίοι Έλληνες πρόσθεταν τον Αιθέρα, που οι Ινδοί ονομάζουν “Πράνα”, οι Κινέζοι “Τσι” και που οι σύγχρονοι ερευνητές αποκαλούν “Οργόνη” ή ζωτική ενέργεια. Οι καινούργιες γνώσεις γύρω από τα ενεργειακά πεδία και την συμπεριφορά τους θα μας βοηθήσουν να καταλάβουμε τα μυστήρια των κοσμικών ρολογιών που φαίνεται να διαθέτουν τόσες μορφές ζωής. Και στην προκειμένη περίπτωση εκείνο που θα μας απασχολήσει είναι ο ρόλος που παίζουν αυτά τα πεδία όσον αφορά στην επικοινωνία μας με τα ζώα και πιο συγκεκριμένα με το σκύλο (για χάριν ευκολίας).

Όλοι μας έχουμε ακούσει, κάτω από διάφορες συνθήκες (οικογένεια, σχολείο, θρησκεία κλπ.), ορισμένοι πιστεύουμε, μερικοί χαμογελούμε επιεικώς ή μένουμε αδιάφοροι, κάποιοι γνωρίζουμε πως ο άνθρωπος είναι ον δυαδικό. Δηλαδή πως εκτός από σώμα είναι και πνεύμα. Έχει νου, συνείδηση, ψυχή ή όπως αλλιώς λέγεται στα πέρατα της οικουμένης εκείνο το άυλο κομμάτι του εαυτού μας που όταν αποχωρήσει, καθιστά τα σώματα μας απλά πτώματα. Εκείνο το κομμάτι που επιστρέφει στο σύνολο της Δημιουργίας, στο Συλλογικό Ασυνείδητο του Καρλ Γιούνγκ.

Και ενώ από πάντα η ανθρωπότητα έδειχνε ενδιαφέρον γι αυτή την άλλη πλευρά, στις αρχές του αιώνα μας* άρχισε να δείχνει ενδιαφέρον και η επιστήμη. Με έρευνες και πειράματα προσπαθεί να αποδείξει την ύπαρξη ή μη, αυτής της “έκτης αίσθησης” ή Έξω-αισθητικής Αντίληψης όπως αλλιώς ονομάζεται Extra-Sensory Perception (E.S.P.) με εντυπωσιακά αποτελέσματα αλλά κα

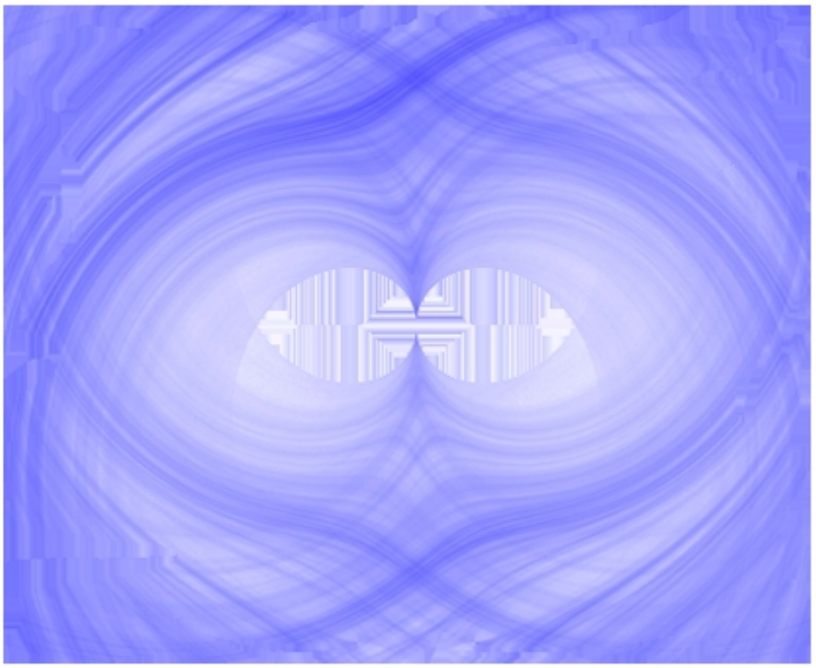

ι εφαρμογές κατά τα τελευταία χρόνια.

Σύμφωνα με μια κβαντική ερμηνεία, η συμπεριφορά του υποατομικού μικρόκοσμου διέπεται από νόμους διαφορετικούς από τους νόμους του μακρόκοσμου που ξέρουμε. Σ' αυτό το νοερό πείραμα, δύο στοιχεία -ας πούμε ένα ηλεκτρόνιο και το αντίστοιχο του στην αντιύλη, θετικό ηλεκτρόνιο (ποζιτρόνιο)- συγκρούονται, εξοντώνουν κι εκμηδενίζουν το ένα το άλλο, σχηματίζοντας έτσι δύο φωτόνια που παίρνουν διαφορετικές κατευθύνσεις. Βάσει των παράξενων νόμων της μηχανικής των κβάντων, το φωτόνιο Α δεν έχει ιδιότητες όπως η ταχύτητα ή η περιστροφή μέχρι να γίνει αντιληπτό από έναν παρατηρητή. Αυτή καθαυτή η

πράξη της αξιολόγησης λέγεται ότι “σταματά” την παλμική λειτουργία του (ως κύματος) και του δίνει τυχαίες αξίες. Τη στιγμή ακριβώς που οι παρατηρητές αξιολογούν το φωτόνιο Α, κάνοντας το ν' αποκτήσει μια ταχύτητα περιστροφής, το φωτόνιο Β θ' αποκτήσει την ίδια ταχύτητα ανάποδης περιστροφής, όσο μακριά κι αν βρίσκεται και μόλο που δεν συνδέεται με κανένα (εμφανή) τρόπο με το πρώτο φωτόνιο. Το φωτόνιο Β μοιάζει να “ξέρει” άμεσα τι κάνει το φωτόνιο Α. Αυτό το συμβάν που έχει επιβεβαιωθεί με φυσικά πειράματα, υποδηλώνει ότι το σύμπαν συνδέεται με κάποιο άγνωστο, κρυφό τρόπο, ίσως σε ένα υποθετικό υπό-κβαντικό επίπεδο που συμπεριλαμβάνει και τη συνείδηση μας. Και μπορεί μεν η επιστήμη να άρχισε να ασχολείται σοβαρά με το θέμα της E.S.P. σχετικά πρόσφατα μέσα στη ροή της ιστορίας, κάποιες άλλες όμως κοινωνικές ομάδες (βλ. ιερατεία, μύστες, αλχημιστές, παραψυχολόγοι κλπ.) ασχολούνται με αυτό από καταβολής κόσμου. Έχουν δημιουργήσει ή ανακαλύψει κάποιες τεχνικές κι έχουν κατασταλάξει στα δικά τους συμπεράσματα.

Θα σας έχουν πει, φαντάζομαι, ο εκπαιδευτής ή ο κτηνίατρος του τετράποδου συντρόφου σας, ή θα έχετε διαβάσει, πως όταν ζητάτε από τον σκύλο σας να κάνει ή να μην κάνει κάτι, θα πρέπει να το εννοείται πραγματικά. Τι είναι λοιπόν εκείνο που κάνει το ζώο να αναγνωρίζει την πραγματική σας πρόθεση; Μήπως ο τόνος της φωνής σας; Ίσως. Δεν έχετε παρά να δοκιμάσετε με την πρώτη ευκαιρία. Όταν την επόμενη φορά του ζητήσετε να σας φέρει... ουίσκι με παγάκια**, προσπαθήστε να σκεφτείτε πόσο σας ανατριχιάζει ο κρύος πάγος. Αλήθεια, έχετε ποτέ συνειδητοποιήσει με ποιον τρόπο σκέφτεστε; Ναι, καλά διαβάσατε. Με ποιον τρόπο σκέφτεστε! Σκέφτεστε με λέξεις; Και αν ναι, σε ποια γλώσσα; Αν είστε δίγλωσσος, και εννοώ αν μιλάτε ακόμη μια γλώσσα όπως την μητρική σας, καταλαβαίνεται τι θέλω να πω. Ή μήπως σκέφτεστε με εικόνες;

Όταν ξυπνάτε ξαφνικά, ακριβώς την στιγμή που ονειρευόσασταν, μήπως θυμάστε τι μορφή είχε το όνειρο σας; Ήταν λέξεις ή μήπως ήταν εικόνες; Και μάλιστα αισθητήριες εικόνες;

(εικόνα του συμβάντος κατά την εξέλιξη του, παράλληλη με συναισθήματα που προκαλεί ή που συνοδεύουν το γεγονός). Μπορείτε να συνεχίσετε και σε κατάσταση εγρήγορσης κατ' αυτόν τον τρόπο; Αν ναι, τότε έχετε καταφέρει να σκέφτεστε με τον τρόπο που σκέφτεται και ο σκύλος σας. Βλέπετε εκείνος δεν έχει μητρική γλώσσα με λέξεις, γραμματική, συντακτικό. Σκέφτεται πάντα με τον τρόπο που σκεφτόμασταν όλοι κατά την βρεφική μας ηλικία. Δοκιμάστε την επόμενη φορά που θα του ζητήσετε το ουίσκι σας, ή τέλος πάντων κάτι που είναι μέσα στις δυνατότητες του, παράλληλα να σκέφτεστε με τον δικό του τρόπο. Με αισθητήριες εικόνες. Και όταν εκπαιδευτείτε καλά, δοκιμάστε να επικοινωνήσετε μαζί του μόνο με αυτό τον τρόπο, χωρίς καν να ανοίξετε το στόμα σας.

Και αν αμφιβάλλετε και χαμογελάτε ειρωνικά, αναλογιστείτε, δεν έτυχε ποτέ στην διάρκεια της συμβίωσης σας με τον σκύλο σας, να νιώσετε λύπη ή να είστε στενοχωρημένοι κι εκείνος να έρθει αθόρυβα και δια

κριτικά να σας παρηγορήσει; Αν δεν μπορείτε να θυμηθείτε ή αν δεν αντιληφθήκατε ποτέ κάτι ανάλογο, λυπάμαι, αλλά θα πρέπει να επανεξετάσετε τη σχέση σας με τον τετράποδο φίλο σας. Και να είστε σίγουροι πως θα καταλογίσετε ευθύνες μονάχα στον εαυτό σας. Γιατί, δυστυχώς, εμείς τα “νοήμονα” όντα βλέπουμε τον κόσμο τόσο ανθρωποκεντρικά που θεωρούμε κατώτερες όλες τις άλλες μορφές ζωής στον πλανήτη μας. Και τις εκμεταλλευόμαστε και τις καταστρέφουμε με την αδιαφορία μας. Αγνοώντας πως όλα τα έμβια όντα είμαστε μέλη του ίδιου παγκόσμιου συνόλου και πως συνυπάρχουμε μέσα σε μια παλλόμενη θάλασσα ενέργειας. Πως η καλή κατάσταση του ανθρώπου δεν είναι άσχετη προς τη φύση και προς όλα τα υπόλοιπα όντα γύρω μας από τα οποία θα μπορούσαμε να διδαχθούμε πώς να ζούμε αρμονικά πάνω στη Γη. Ακόμη κι αν δεν καταφέρετε τελικά να επικοινωνήσετε μέσω της “Έκτης Αίσθησης” με τον σκύλο σας, ας γίνουν αφορμή αυτές οι αράδες για μια προσέγγιση και επικοινωνία με τη Φύση γενικότερα. Και ποιος ξέρει; Ίσως το επόμενο βήμα να επιφυλάσσει εκπλήξεις!!!

Ειρήνη Λεονάρδου ©

* Το παρόν άρθρο δημοσιεύτηκε τον Απρίλιο του 1998 στο κυνοφιλικό περιοδικό “Το Βλέμμα”.

** Αναφέρεται σε γνωστή τηλεοπτική διαφήμιση της εποχής.

Βιβλιογραφία:

- “Μυστήρια του Κόσμου”, εκδ. Ωρίων

- Περιοδικό “Τρίτο Μάτι”, τεύχος 67

- Time life books, σειρά “Παραψυχολογία”

- “Οι Μυστικές Δυνάμεις της Χάθα Γιόγκα, εκδ. Κονιδάρη

- “Ψυχικές Δυνάμεις των Ζώ ων”, εκδ. Διόπτρα